

Jóbes Barátom!

Ma küldöm öregkorom fényét: „Óda Leninnek!” című verset, fogadd szívesen.

S mármint a következőkben is kérem tanácsot, ha megengeded:

Na a megfontolás merült fel, hogy jobb volna, ha a címé nem volna annyira provokáló, mert így esetleg a ~~hírlap~~ sorindulatnak igen érvényes lehetne adhatna alkalmat: - no lám, a feddhetetlen úr, F. M. úr is behatolt. Vagy: - igen vélekedéseket, hogy nem sül ki a seme, nyíltán hízeleg a hatalomnak, meg efféléit. Valóban egy kis szélés-defektus magam is prózál ebben. Viszont, hogy azt a verset visszagünyjem bezembe és se adjam ki, inkább meghalok. (Legnyilvánvalóbban komlókomon fordulám, ha) lássál, mi telik még tőlem, hogy nem vagyok még olyan öreg.) Ezzel: mit gondolt Barátom, nem volna-e jobb, ha a címet a bolikus címet adnék neki, például így: „Egy konok Sellennek!” - jobb-e pillanatban nem jut eszembe, de még tördöm kicsit a fejem, kátha tudnéd jobbat is kitalálhú? Előben mit róln ehes? Igen fontos volna tudnom, hogy mit gondolt a

Továbbá, másodíz ügyemről még annyit, hogy:

Még három előadásom van a fraba Jézusé, akkor telik ki a tíz, - ennyit vállaltam. S hétről-hétre csinálom, igazán halálos erőfeszítéssel, - megpróbálom a móton rekonstruálni, élelem egyik legdjálmassabb ventoségt, halálos ventoségt, ~~elég~~ elégetett entetéránat. Oly nagy műve az hétről-hétre, hogy lehetetlen még diktálnom is, - az eddigies csar kérésre csak váauar még meg, telát pratis ná. momra olvasható formában. S mármint, amire az előadásnál elkészülök, nyár len s akkor kezdődik az a diktálás s csar, ha azal is elkészülök, más csar akkor adhatom oda Neked. Akkor viszont már a jövő félvét is késtem.